

debatten og ligeledes i Militærkommissionen hørt en Socialist forlyste os med det meningsløse, at af Hensyn til England kunde det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) ikke blive Minister mere. Man kunde jo ogsaa sige, at det ærede 10de Medlem for Hovedstaden maa ske efter et saadant Valg netop skulde være Minister af Hensyn til England for at give England en Cadeau. Jeg tror ikke, det baader det politiske Arbejde, at man kommer ind paa den Slags Udtalelser. Dem kan det ærede Medlem anføre en Del af, og andre Medlemmer og jeg kan anføre en Del til Modvægt for at vise det ærede Medlem, hvad det fører til, for at holde et Spejl op for ham; saa at han kan se, at det ikke er saa gode Veje, han er kommet ind paa. Alt sligt personligt skal man efter min Mening holde udenfor den politiske Forhandling.

Saa vendte det ærede Medlem sig til mine Udtalelser og sagde, at han havde faaet den Opfattelse, at det var Meningen, at vi fra vor Side vilde nedlægge Arbejdet. Det er en underlig Misforstaaelse. Det har der slet ikke været Tale om. Tværtimod, vi interesserer os netop meget for dette Arbejde, vi ønsker at faa det ind i en praktisk Form, saa der er Udsigt til, at der kan blive et godt Resultat af det. Det har vi ment med at henstille til Partierne at gaa den Vej, som jeg nævnede i mine indledende Betragtninger, thi det kan ikke nytte, at vi skjuler for hinanden, at der vil være store Vanskeligheder forbundet med at naa til Enighed om disse Spørgsmaal — Ministeren erkendte det jo ogsaa i sine indledende Bemærkninger —, Valglovssagen er en stor og vigtig og gennemgribende Sag, og det gælder ogsaa om, at Folket er fortroligt med Spørgsmaal af den Natur. Vi har haft Valg Europa rundt efter nye Systemer i Løbet af Sommeren og Efteraaret. Jeg hørte ogsaa, at det ærede Medlem med Interesse havde noteret sig, hvor frygteligt det i Bern var gaaet to fremragende Socialdemokrater, der faldt ved Valgene, og jeg tvivler ikke om, at han har fulgt disse Valg og set, hvorledes de forskellige Systemer har virket. Men han har da heller ikke kunnet undgaa at faa et levende Indtryk af, hvor vigtigt det er, at man skaber Systemer, som Folket er fortroligt med, i det Øjeblik Folket skal gaa til Valg. Det er ikke en Studerekammersag eller Teorier, man rører ved, naar man laver en Valglov. Man maa se paa det praktiske Livs

Krav, saa man faar en Valglov, der er vel egnet for det Folk, som skal bruge den.

Saa talte det ærede Medlem om Overenskomster og sagde, at Loven af 7. August ogsaa var en Overenskomst. Det passer slet ikke. Jeg skal ikke opholde mig ved det; det vilde føre alt for vidt, hvis vi saaledes skulde tage enhver lille Fantasifuldhed af det ærede Medlem op til Overvejelse her, men jeg vil sige, at hvis der har været noget af en Overenskomst ved denne Lov, var det netop, at den ikke skulde bruges uden med største Hensyntagen, og den almindelige Forudsætning var, at naar man havde et Ministerium, der kaldte sig et demokratisk Ministerium, vilde dette altid gaa til Rigsdagen og kun benytte en saadan Lov, naar Nøden bød det, naar Rigsdagen ikke var inde.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Valget i 1918 og om, hvorvidt det var en Forudsætning den Gang, at vi skulde have Valg straks efter Krigen. Ministeren var inde paa det samme, og jeg skal komme til Ministerens Udtalelser senere, men overfor det ærede Medlem vil jeg gerne fremhæve, at ingen har stærkere end Ordføreren for Socialdemokraterne fremhævet, at det var en Forudsætning, at der snarest muligt skulde være Valg. Det ærede Medlem vil se det f. Eks., hvis han læser sine egne Udtalelser igennem i Folketings-tidenden Spalte 3906. Dér siger han: „Der er dog forhaabentlig ikke saa længe til, at denne Krig er forbi, og saa skal vi have Valg igen; det har Regeringen lovet os, og det er vi ikke blot gaaet ind paa, men det har vi slaaet fast gennem vor Kongres. Vi har taget mod Tilsagnet, og vi har fra vort Partis Side gennem vor højeste Myndighed forlangt Valget“. Den Slags Udtalelser staar nu ikke saa godt til de Udtalelser, der nu fremkommer fra det ærede Medlems Side, og som ærede Medlemmer kan gennemlæse i Rigsdagsreferatet, naar Fortrykket kommer. Det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem taler om, at Alliancen blev lavet, for at man skulde gaa til Valg for at omstyrte denne Valglov. Man tænke sig bare: Man vedtager en Valglov her paa Rigsdagen, og man tager imod Ros for denne Valglov, som man har gennemført, og som man staar her paa Rigsdagens Talerstol og kalder den fortræffeligste Valglov, man kan tænke sig, den fortræffeligste Valglov, man har haft her i Danmark, og saa skulde man, inden man endnu har prøvet